

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

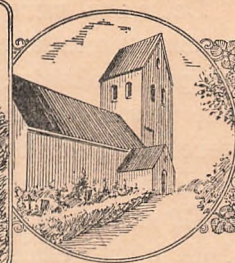
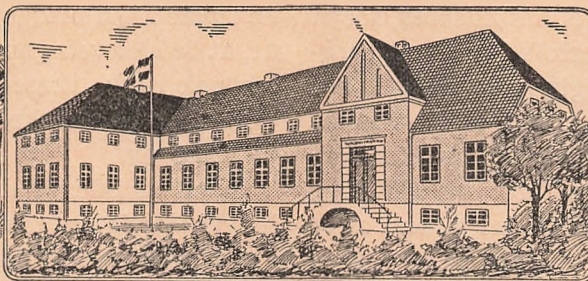
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

April 1949

„Bed og arbejd.“

41. årgang nr. 4

Lidt til Eftertanke. VII.

Luthers Segl

I det er der et sort Kors midt i et rødt Hjerte, der sidder i en hvid Rose med et rundt blaat Felt som Baggrund, omgivet af en gylden Ring.

Luther forklarer: Der skal være et sort Kors; thi det medfører Lidelse. — Det voldte Jesus Kristus Lidelse, da han bar sit Kors, og da det bar ham for vore Synders Skyld. Det bliver ogsaa os til Lidelse, naar det trykkes ind i vore Hjerter, og vi tror paa Korssets Naade; men det sømmer sig for en Kristen at tage sit Kors op (Verdens Foragt) og følge Jesus efter.

Hjertet derimod skal være rødt, det skal beholde sin naturlige Farve. Det betyder, at Kristendom ikke gør Mennesker unaturlige og usunde. Men Hjertet skal omslutte Korset, thi kun den, der af Hjertet tror paa den Korsfæstede, kan blive retfærdig for Gud.

I Hjertet skal sidde en hvid Rose, thi hvidt er Englenes og de salige Aanders

Farve, der skal minde os om Himlen, som vi faar Forsmag paa hernede.

Saa kommer det blaa Felt. Det er Himlens Farve, der er vort rette Hjem, der skal vor Længsel gaa hen. Feltet er omgivet af en gylden Ring, Guld betegner Guds Rigdom, og Guld betyder Glæde. Ringen er Billede paa Evigheden, der som Ringen hverken har Begyndelse eller Afslutning.

Lad dette Segl faa Plads i dit Hjerte.

Dersom Gud bor i dit Hjerte, maa det kendes paa alle dine Veje.

Th. Rendtorff.

Den 1. april!

Ja, det var til at begynde med en travl flytte- og rengøringsdag som de foregående dage; men så hen på dagen blev vi mindet om, at det officielt var vor første dag som forstanderfolk, og vi blev vel nok glade, da vi i form af blomsterbuketter fik beviser for, at skolens venner fra nær og fjern bød os velkommen.

Provst Rendtorff siger: »En tak er nok, når den er velment, og ellers slår tusind ikke til.« Så siger vi da bare:

Tak!

Agnes og A. Kristensen.

Afskedsbrev og dog forbíndelse, háber ví!

Dette skal være et afskedsbrev, for vi sidder nu som lærerfolk i Munke-Bjærgby pr. Munkebjergby på Sjælland, her har vi vor Gerning, som vi vil søge at gøre med glæde og troskab og efter bedste evne, og andre fører nu NNH og NNE videre, og det ønsker vi dem af et fuldt hjerte Guds velsignelse til, og så háber vi alligevel, at der fremdeles må være en stærk og god forbíndelse mellem højskolen på bakken og vore gamle elever derfra og så os.

Når jeg sidder og skriver afskedsbrev, er der tre ting, jeg har lyst at sige:

Først siger min kone og jeg endnu en stor og hjertelig TAK!

Vi har ialt, først som lærer, haft $22\frac{3}{4}$ rige og gode år ved NNH og NNE. Vi har takket den Gud, som gav os gerningen, og som vi i skrøbelighed, men med god vilje søgte at tjene i vort virke.

Der er en stor vennekreds, som vi på anden måde har søgt at nå med vor tak.

Her i elevbladet retter vi først en hjertelig tak til vor bestyrelse gennem mange år, vore mange gode og trofaste medarbejdere (lærerinder og lærere, piger og karle), og sidst men ikke mindst til jer, vi har haft som elever.

Hvor har vi mange gode minder om jer fra undervisningslokaler, spisesal, udflugter, samtaler under fire øjne og fra så mange andre lejligheder. Tak for tillid, I viste os, og hjælp, I ydede i småt og stort.

Vi har ikke mindst grund til at sige tak for alt det gode, I har vist mod os i

de sidste $1\frac{1}{2}$ i mange henseender svære år, at de blev velsignede år tillige, skyldtes nok i ikke ringe grad jeres forbøn og det, at vi mærkede jeres vennensind på ærlig vis.

Siden artiklen i decembernummeret har vi fået dejligt mange breve, så mange, at vi slet ikke har kunnet besvare hver enkelt. Må vi her sige hver især af brevskriverne en hjertelig tak. I har alle glædet os.

Også til min fødselsdag fik jeg usædvanlig mange breve, og ved afrejsen tænkte I på os. Ikke alene modtog vi ved afskedsfesten en smuk mappe med mange kendte og kære navne og vedlagt en check på 676 kr. (på anden vis kom der fra gamle elever yderligere ialt 20 kr.). Disse 696 kr. sammen med gaver fra vennekredsen i Nissum, Højskolen og KFUM og K's 24. kreds er foreløbig indsat på en særlig sparekassekonto, og min kone og jeg háber, de engang må blive brugt til noget ganske særlig godt. Men tak også for blomster og gaver af anden art, der bød os et kærligt farvel i Nissum eller hilste os med et velkommen i Munke-Bjærgby.

Vi er ganske beskæmmede over al jeres venlighed mod os.

Dernæst føler min kone og jeg trang til at sige et: TILGIV!

Vi har vel søgt at gøre vor gerning så godt, vi evnede, men alligevel ved vi såvel, at vi til tider tog fejl og gjorde fejl, og så er der de mange ubenyttede muligheder.

Man bliver så lille, når man sidder og

ser tilbage på den svundne tid, og spørger, hvor megen god sæd fik du sået, hvor mange hjerter var du med at berede for Gud, hvor meget betød din indsats menneskeligt for de unge og nationalt, og hvor mange kundskaber fik eleverne med sig hjem. Mange har givet udtryk for, at de fik meget gennem opholdet (det er vel også mest dem, der skriver til en), men alligevel, vi har brug for at sige et: Tilgiv. — Og så føjer vi til: Stræb efter at udnytte det bedste, I fik, på bedste måde.

Endelig vil vi sige, at vi håber, at I fremdeles af og til vil tænke på os, også i jeres forbøn, og bevare os i mindet. Vi glæder os over at have fået indbydelse til elevfesten, vi vil gerne blive ved at skrive i så mange vandremapper, som I ønsker at sende til os, og vi er også fremdeles at finde med breve, om I vil sende sådanne.

Ja, og så er der skolen på bakken. Endnu engang, som ved forskellige lejligheder ellers, siden beslutningen blev taget om vort opbrud, vil vi sige: Vær tro mod vor gamle skole og dens nuværende arbejdsstab!

Mange har bedt mig skrive et par ord om familien Kaag.

Som adskillige af jer ved, blev min kone syg en halv snes dage før afskedsfesten og kunne ikke være med ved denne, men hun fik dog lægens tilladelse til at rejse til Sjælland sammen med os. — Hun har det nu bedre igen, men må fremdeles være meget forsigtig både på den ene og den anden måde. Vi er nu ved at være i orden, og jeg er i fuldt arbejde som førstelærer ved en almindelig landsbyskole, hvor der desuden er en lærerinde. I mine 2 klasser er der

ialt 52 børn. Vi har en hyggelig lejlighed og en stor have.

Niels Gunnar venter ret snart at gå op til afsluttende theologisk embedsesamen. Ingrid's mand, lærer Niels Mølggaard, har i vinter foruden at have timer på NNH og NNE været vikar på Struer gymnasium, der fortsætter han til sommerferien og er så iøvrigt blevet ansat ved Struer kommunale skolevæsen. Arne er fremdeles på et revisionskontor i Silkeborg, han er blevet forlovet. Hans kæreste hedder Inger Høgh. Folmer bliver i Nr. Nissum og skal til sommer op til lærerekskens første del. Bigge bor foreløbig hos Ingrid og Niels, hun skal op til realeksamen i Struer til sommer. Olaf var den eneste af vore børn, der fulgte med til Sjælland, men i påskeferien venter vi invasion af hele styrken her i skolen — og vi glæder os!

Undskyld om mit brev blev for langt. En hjertelig hilsen til jer alle.

Dagmar og Laurits Kaag.

Vinteren

48/49

Når vi begynder med et nyt hold elever, siger vi ofte til dem:

»Slut da sammen! Kort er glæden; snart skal vi spredt ud i kæden.«

Men der er næppe mange, der forstår visdommen i Hostrups ord. De fleste synes nok snarere, at der forestår dem en lang vinter på 5 lange måneder.

Bagefter kan vi sagtens blive enige om, at tiden gik alt for hurtigt, og nu er tiden på skolen bleven fortid — også for jer, der besøgte os i den sidst henrundne vinter. Hvordan er så tiden gået?

For mig står det således, at vi har haft en urolig vinter. Men vær nu bare rolige, jeg tænker ikke først og fremmest på spo-

lerede dørhåndtag og låse, og i øvrigt påstår frk. Mikkelsen, og det er jo hende, der boede jer nærmest og derfor også ved bedst besked, at der ikke blev knust mere i denne vinter end i de tidligere.

Men for mig var vinteren urolig, og det er ganske naturligt. Den 18/12 overtog jeg skolens korrespondance med de vordende sommerlever, og da skolens program ikke længere var i overensstemmelse med virkeligheden, sendte jeg sædvanligt en længere redegørelse med. Flere gange tænkte jeg på at få lavet en tryksag til at lægge ved programmerne; men hver gang opgav jeg det, fordi jeg troede ikke, der vilde blive ved med at komme så mange forespørgsler.

Når der således kommer en del ekstrarbejde, og der var nok i forvejen, ja, så bliver der ikke megen ro. Jeg tænkte mange gange på at besøge jer på jeres værelser for at snakke lidt om løst og fast med jer under mere private former: men næsten altid var der noget, der *skulle* ordnes først, og så kom vi da i virkeligheden til at kende hinanden så lidt. Og det er jeg meget ked af, for jeg ved, at det passer:

»Øjet kan tindre, og læben kan le,
hjertet har sorger, som ingen kan se.«

Det sker ofte ved en privat samtale, at man bliver meget overrasket. Man mente at stå over for et tankeløst og letsindigt menneske, og så opdager man netop, at det lette væsen er kun en påtaget — og måske tilvænnet — maske, der skal dække over en såret sjæl.

Jo, der var sikkert også nogle af jer, der havde noget, der tyngede; men det forblev skjult for lærere og kammerater — og for Gud, så I måtte rejse uhjulpne herfra. Der er måske en stor, en uoverkommelig hindring, der gør det umuligt for jer at finde ind til det levende håb, ind til den opstandne Frelser.

Så vil jeg gerne minde jer om en stor ting i påskebudskabet. Der var nogle mennesker, der engang var meget bekymrede, fordi en sten, der var *meget* stor, hindrede dem i at vise Jesus deres kærlighed; men da de alligevel ville forsøge, viste det sig, at stenen var væltet bort. Der er heller in-

tet, der kan hindre dig i at finde til livets land med glædens kilder.

Derfor skal I endnu en gang opfordres til at blive søgende mennesker. Mennesker, der beder og gerne hører Guds ord. Og når dit hjerte fordømmer dig, og når Djævelen vil bilde dig ind, at sådan en som du kan da aldrig blive et frelst og saligt menneske, så betænk, at stenen er væltet bort; for det var netop grimme og onde, betyngede og bundne, som Jesus kom for at frelse. —

Godt, at vi har vort lille medlemsblad; for der igennem kan vi endnu nå at sige en hel del til hinanden. Er der ikke også nogle af jer fra 48/49, der vil lukke lidt op for det, I har inderst inde i hjertet? Det er ofte lettest på papiret, og jeres indlæg skal være velkomne i bladet.

Kan I ikke komme med jeres tro, så kom med jeres tvivl. Vi kan sikkert være hinanden til hjælp, og der kan da komme meget godt ud af det fællesskab, som blev påbegyndt i vinteren 48/49.

Og lad mig så sige som forstander Kaag: Tak og tilgiv.

A. K.

Meget vemodigt

Kaj Kristiansen (47/48) er død. De fleste af jer fra denne årgang ved vist, at han tjente på en gård, V. Borum, i Nr. Nissum.

Onsdag den 6. april, da han var ved at spænde for, blev han sparket så frygteligt i bagehovedet af en hest, at han faldt om på stedet. Bevidstløs og med kraniebrud blev han kørt på sygehuset, hvor han døde den 9. april uden at være kommen til bevidsthed.

Kaj Kristiansens husbond giver ham det allerbedste skudsmål, og det er en stor ting; men det er endnu bedre, at vi kan fortælle, at han i den senere tid var bleven meget flittig til at gå i kirke og til møder.

Vi mennesker kender ofte hinanden

så lidt, hvad vort indre angår, men er der nogen af kammeraterne, der har noget at fortælle om Kaj, vil vi gerne optage det i bladet.

Den dybeste medfølelse nærer vi over for Kajs forældre og pårørende, og vi vil ære hans minde.

Men hvorfor er dette sket? Ja, det får vi nok intet svar på, men jeg vil så gerne minde alle vore læsere og især Kajs kammerater om, hvad der står i vor lille lærebog (katekismus):

„Gud har ved alle sine tilskikkelser menneskers frelse for øje og søger på mange måder at vække dem til eftertanke og berede dem til at agte på kaldelsen ved evangeliet“.

Den aften, da vi sluttede vinterskolen 47/48, har vi ganske sikkert sunget:

„Du, som har sager, der står uafgjorte,
skik dem til rette, o, gør det med flid!
Prøv alt som inden for himmelens porte;
hastig til ende er denne vor tid“.

Hvis nu vor kammerat Kaj er død, fordi du skulle vækkes til eftertanke, fordi du skulle have en påmindelse om at skikke dine sager til rette, en påmindelse om at blive forligt med Gud, skal Kajs død så være forgæves? — Eller skal denne triste og strenge hændelse blive til velsignelse og til ære for Gud?

A. Kristensen.

HUSK ELEVFEJLEN

søndag den 3. juli og tilsluttende dage!

Lærer Lindskov Rasmussen og frue

Her præsenteres de nye lærerfolk, der tiltræder 1. maj og får bolig på „Brejddablik“.

Til 1. nov. har vi antaget endnu en lærer, en ung lærer, der skal bo på elevgangen. Det er seminarieelev hr. Emil Sørensen, der går i 4. kl. og bliver lærer til sommerferien. Det er også en god ung mand, som vi med glæde byder velkommen, og vi har nu fuldt mandskab til vinterskolen.

Lærer Emil Sørensen

Hjemme fra skolen

Det er så underligt, at familien Kaag er borte. Det er så underligt, at „Brejddablik“ står øde og forladt.

På en måde er det også underligt, at vi er her. Det synes især min kone. Jeg synes, det er forholdsvis let at finde sig hjemme på skolen, men jeg har også boet her i 5 år; og yderligere har jeg

haft min daglige gang her i ca. 15 år.

Det er godt, der ikke er tid til at gruble; for hvad opnår man ved det? Nu vil vi i Guds navn hænge i og gøre vort arbejde så godt, vi kan, og så må vi se, hvad den altid usikre fremtid vil bringe. Men vi regner med Gud og ikke med skæbne og tilfældigheder.

Elevgangen bliver fuldt besat til sommer; vi har 52 indmeldelser. Det vil glæde eleverne fra sidste sommer at høre, at frk. Thomsen kommer igen som husholdningslærerinde, så bliver der lejlighed til at hilse på en bekendt mere ved elevfesten.

Vi byder frk. Thomsen velkommen igen, og vi er nu fuldt rustede til sommerskolen, hvad mandskab angår.

I denne måned, da vi skal have køleskabet opstillet, have lidt ændret ved centralvarmeanlægget og have gjort hovedrent både på skolen og på „blik“, er vi bestemt ikke for mange om tingene. Vi er to karle og to piger, foruden familien. Så har vi også ofte en del håndværkere og en kone til hjælp ved rengøringen.

Frk. Mikkelsen rejste først i april. Hun har nogle møder og skal iøvrigt se at komme rigtig til kræfter, da hun ikke er så helt rask. Vi venter hende så igen til maj, og da kommer lærer Lindskov Rasmussen, frk. Thomsen og kokkepigen, og — den 3. maj venter vi så „sommerfuglene“.

Når vi så er over april og igangsætningen den 3. og 4. maj, håber vi på mere rolige og mere ordnede arbejdsforhold. Og har vi ikke tid til at gruble, så har vi da tid til at sende vor hjerteligste tak og hilsen til alle, der har støttet og anbefalet skolen. Hvor er vi tak-

nemmelige, fordi elevgangen er fuld.

Vi håber og tror, at I fremdeles vil bede og arbejde for vor fælles skole.

Agnes og A. Kristensen.

Elevforeningen

Regnskabet blev fremlagt i sidste nummer, og denne gang kommer så indbetalingskortet. Hvis I bare allesammen vidste, hvor meget godt vi gør med disse penge, så vilde I også allesammen skynde jer at sende kontingentet.

Men I ved da alle, hvor skønt det er at hjælpe, og I kan tro, der er mange, der trænger til hjælp. I år blev vi forespurgt, om vi ville tage 4—6 sydslesvigske piger på efterskole. Efter megen spekulation over sengetøj, vask, udflugter, bøger, håndarbejde, husflid, forsålinger, lidt lommepege m. m. m., som vi skal skaffe og betale, vovede vi at tilbyde plads til 4. Vi får kun de direkte skolepenge for at have dem, og disse penge skal skolen absolut have. Gode venner og elevforeningen må så ordne resten.

Vi skal ikke have nogen flothed, men der er meget, som er nødvendigt.

I vil nok huske, at kontingentet er mindst 3 kr., ligesom for 20 år siden; og I forstår også nok, at de 3 kr. går til bladets trykning og forsendelse. Skal der blive noget til understøttelse, så send nogle kroner ekstra, hvis I har råd til det.

NB. Hvis I har forandret adresse, så bedes I alligevel bruge jeres gamle adresse som afsender, og så kan I skrive den nye adresse og jeres årgang bag på kuponen, hvis I ønsker bladet flyttet.

Venlig hilsen og tak

Kassereren.

Ophold på norske højskoler

Foreningen „Norden” har sendt os følgende meddelelse:

„Fremgangsmåde ved ansøgninger om norsk statsstipendium til ophold ved norske folkehøjskoler i vinteren 1949—50.

Hvem kan komme i betragtning:

Det er en betingelse for at komme i betragtning, at man

- 1) er dansk statsborger,
- 2) har gennemgået mindst et tre måneders kursus ved en statsanerkendt dansk folkehøjskole,
- 3) er velanbefalet af dennes forstander.

Fremgangsmåde ved ansøgning:

Ansøgeren skal besvare nedenstående spørgsmål i klar opstilling og med tydelig skrift:

- 1) Ansøgerens navn og fulde adresse,
- 2) Ansøgerens erhverv,
- 3) Ansøgerens fødselsdag og -år,
- 4) hvilken Højskole har De besøgt og hvornår?
- 5) Hvilken anden skoleuddannelse har De?
- 6) Har De ønske om at komme på nogen bestemt højskole?
- 7) Har De nogen særlig grund til at ville opholde Dem ved en norsk højskole?

Højskoleeleverne skal sende ansøgningen med svar på ovenstående spørgsmål til forstanderen på den højskole, de sidst har besøgt.

Forstanderen videresender ansøgningen til „Norden”. Ansøgeren skal derfor vedlægge ansøgningen en frankeret kuvert adresseret til foreningen NORDEN, Gyldenløvesgade 16, København K. Ansøgninger fra højskoleelever kommer kun i betragtning, hvis de indsendes gennem en højskoleforstander.

Ansøgningsfristen udløber den 15. juni 1949.

Stipendiets anvendelsestid er de vinterkursus, som begynder ca. 1. oktober og varer til henimod påske.

Stipendiets størrelse:

Hvert stipendium bliver på 600 n. kr. Desuden udbetales et ekstrastipendium på ialt 150

n. kr. til hjælp til rejser, bøger og lommepege.

Stipendiet dækker dog ikke helt kursusbetalingen, idet prisen for et ophold på en norsk højskole ligger mellem 100 og 115 n. kr. om måneden. Hertil kommer som nævnt udgifter til rejser, bøger og lommepege. Forskellen mellem stipendiet og de virkelige udgifter betales af den norske valuta, man kan købe gennem sin bank.

Meddelelse om uddeling af stipendiet.

De, som udtages, vil i september få meddelelse herom samt fornødne nærmere oplysninger, om hvilken højskole, de skal til osv. De, som ikke kommer i betragtning, vil også få meddelelse.

Det er det norske storting, som på forslag af den norske forening NORDEN bevilger de stipendier, der her er tale om, for at fremme det nordiske kulturfællesskab.”

Er der enkelte af de tidligere elever fra NNH, der ønsker et ophold på en norsk højskole, så vil jeg gerne modtage ansøgning fra sådanne.

NB. Ønsker man at komme på en svensk højskole på lignende omtrent lige så gode betingelser, så send en tilsvarende ansøgning.

Øvrigt opfordres vore elever til at indmelde sig i foreningen „NORDEN”.

Der er nok ikke store muligheder for eventuelle ansøgere, men nu kan I overveje sagen.

A. K.

HØJSKOLEPOST

FASTELAVNSMANDAG

afholdt Nissum-kredsen i København sammenkomst hos frk. Kristiane Gregersen.

Frk. Kathrine Møller og Julie Najbjerg indledede som meddelt en forhandling over emnet: „Ej blot finde, men fylde sin plads”. Og de gjorde det klart og godt, bagefter fulgte en livlig diskussion. Der sluttedes med andagt. Derefter serveredes te og kager, det var helt igennem en god og vellykket aften, som vi håber at få flere af i fremtiden. F. H.

Mange kærlige hilsener sendes til NNH og kammeraterne ud over landet.

Fra søster Else Abildgaard 41, Fanny Hede-

gaard 42. Lydia Rasmussen 43. Krista Rasmussen 47. Søster Marie Rasmussen 41. Agnes Jensen, Lis Nielsen, Signe Olesen 32. Doris Nielsen 40. Kathrine Møller, Julie Najbjerg 47. Kristiane Gregersen 37.

NISSUM-STÆVNET

i Vinderup søndag den 22. maj
kl. 15 på Morsings konditori.

Velkomst ved lærer A. C. Nielsen, Vinderup.
Fælles kaffebord.

Forstander A. Kristensen taler.

Frit samvær.

Lærerinde frk. Mikkelsen taler over emnet:
„Frelsens vished”.

Kl. 19,30: ungdomsmøde i kirken ved forstander Kristensen og lærer Lindskov-Rasmussen.

Vi indbyder sommerskolens elever. — Vi indbyder alle gamle elever og iøvrigt enhver, der på en eller anden måde har tilknytning til højskolen, holder af den og gerne vil være sammen med os.

Hjertelig velkommen!

Medtag De unges sangbog og salmebogen.

Kolding Højskolekreds.

Lørdag den 23. April Kl. 20,00 taler Lærer N. P. Pedersen, HUH., Haslev, paa KFUM.

Kaffe som sædvanlig.

Alle er velkommen!

Fredag den 13. maj vies i Selde kirke frk. Anna Jeppesen (48), Selde pr. Roslev, og hr. gdr. Georg Poulsen, „Damholt”, Grynderup pr. Nørager. *Til lykke.*

YDRE MISSION

En af skolens tidligere elever: frk. Sofie Karlsen, Ry (før Engesvang) beder mig henvende vore læseseres opmærksomhed på „Budhistmissionen”, hvis rejsesekretær er pastor Rudfeld, Ry.

Sofie Karlsen skriver, at pastor Rudfeld er en meget dygtig taler, der kan fortælle meget levende om forhold angående denne gren af Ydre Missions store arbejde.

Er der nogle af jer, der har med møders planlægning at gøre, så var det nok værd, at I prøvede at skrive til pastor Rudfeld. Er I ikke med i nogen bestyrelse, så kunne I f. eks. gøre jeres formand opmærksom på denne meddelelse.

A. K.

Det bedes bemærket, at stof til elevbladet må indsendes senest den 10. for at kunne komme med i bladet, der udsendes omkring d. 20.

En meddelelse fra Århus højskolekreds kommer således for sent til bladet for marts.

A. Kristensens Møder:

Ansby den 22. april.

Fousing den 26. april.

Roslev den 27. april.

Fabjerg den 18. maj.

Vandremappernes besøg:

„Kontakten” 46/47 den 20 marts.

„Guldænken” 40/41 den 12. april.

Adresseforandringer

Sommerskole

1948 Frk. Ruth Hansen, Bistrupvej 103, Birkerød. R. H., Holmevej 97, Søborg.

1947 Frk. Grethe Rasmussen, Kejlstrup, Feldballe. — Fru Grethe Laursen, Bjødstrupgaard, Rønde.

1946 Frk. Esther Møller, Stefanshjemmet, Holmevej 2, Aarhus — E. M., Amtssygehuset, Kjellerup.

1942 Frk. Lis Madsen, Bindzvej 2^a th., København F. — L. M., Asylgade 7, Frederikshavn.

1939 Sygepl. Frk. Marie Abildtrup, Afd. B 2, Marselisborg Hospital, Aarhus. — Samme, Amtssygehuset, Herning.

1935 Frk. Magda Christensen, Skt. Lukasvej 7, Hellerup. — M. C., Frilands Allé 18, Valby.

1931 Frk. Anna L. Hansen, Ibsgade 15 f., Viborg. — A. L. H., Toldbodgade 5 B², Viborg.

Vinterskole

46/47 Nr. 170 Schmidt, Rekrutskolen, Dragonskasernen, Randers. — Hr. Ejnar Schmidt, Fårdal, Ørum (Sdl.)

45/46 Hr. Thomas Hejn Jensen, Sejstrup, Gredstedbro. — T. H. J., Skyum, Hørdum.

Hr. Kristen Dalgaard, Enggaarden, Ljørring, Aulum. — K. D., „Solds”, Tvis.

41/42 Hr. Knud P. Pedersen, Frihedsminde Gartneri, Skellebjerg. — K. P. P., Haslevej 68, Aabyhøj, Aarhus.